

TÍN HỮU CÔNG GIÁO THÁI-LAN NHIỆT THÀNH TRUYỀN GIÁO

Cha Louis Nicolas, người Pháp, thuộc Hội Thừa Sai Paris (MEP). Cha làm việc tại cứ điểm truyền giáo Nakhon Ratchasima bên Thái Lan vào khoảng thập niên 1940. Cha kể lại như sau.

Tại cứ điểm truyền giáo Nakhon Ratchasima, chúng tôi vừa thành lập Hội Đạo Binh Đức Mẹ - Legio Mariae. Các tín hữu Công Giáo gia nhập Hội này rất sốt sắng trong công tác tông đồ. Có một phụ nữ trẻ tuổi làm trưởng một nhóm. Chị đã lập gia đình và có con. Một ngày, chị đeo con trên lưng rồi cùng đi với 2 bà bạn Công Giáo lớn tuổi khác đến một làng cách đó 10 cây số để nói về Đạo Công Giáo.

Ngày hôm sau, lúc trở về, chị gặp ông xã trưởng. Ông muốn biết chị đi đâu và làm gì. Sau khi nghe chị giải thích, ông bĩu môi nói:

- Chị mà dám cả gan giảng Đạo sao? Trời ơi, chị mới có biết đọc à, vậy mà chị dám đi nói về Đạo cho những người thông thái, sống lâu năm trong các đình chùa ư?

Chưa hết, khi về đến nhà, chị đụng phải ông chồng đang sửa soạn ra đồng. Ông cay đắng mỉa mai:

- Hừ, công tác tông đồ, rao giảng Đạo Thánh, nghe thì tốt lắm, đẹp lắm! Nhưng còn gặt hái, con cái và công việc cửa nhà thì bỏ cho ai lo ???

Ít lâu sau, khi gặp tôi, chị vừa kể lại cho tôi nghe câu chuyện trên đây vừa khóc. Một thời gian sau đó, ông chồng chị lâm bệnh nặng.

Vì chúng tôi ở xa thành phố nên mọi sự, người dân trong vùng đều trông nhờ vào vị Linh Mục. Tôi cố gắng chạy chữa, nhưng bệnh tình vẫn không thuyên giảm, trái lại trở nên nặng hơn. Một ngày, tôi đánh liều nói với ông:

- Anh trách mắng vợ vì bỏ bê việc nhà đi lo công tác tông đồ. Nếu bây giờ anh hứa để chị tự do lo việc tông đồ, tôi chắc chắn Đức Mẹ MARIA sẽ chữa anh lành bệnh!

Sau khi gật đầu đồng ý, anh cảm thấy khá hơn và dần dần bình phục. Anh vui vẻ trở lại với công việc đồng áng và để vợ tự do đi lo công tác tông đồ của Hội Đạo Binh Đức Mẹ.

Một ông chồng khác thì cứng như đá. Cả gia đình ông rất sùng đạo Phật. Nhưng chị vợ nghe nói về Đạo Công Giáo và ước muốn theo Đạo. Rủi ro thay chị chạm phải sức kháng cự vũ bão của chồng. Ngăn cản bằng lời nói không thôi, chưa đủ. Ông cột chị vào một gốc cột để cấm chị đi nhà thờ hoặc đi học giáo lý .. Thế rồi một loạt các tai ương xảy đến. Các con cái lần lượt bị bệnh rồi chết. Một đứa con khác vừa chào

đời đã lâm trọng bệnh. Cả hai vợ chồng vội vàng bồng con đến trọ tại một làng Công Giáo gần đó. Một tháng sau, đứa bé khá hơn và trở lại bình thường.

Thấy con khỏe mạnh, ông chồng bắt buộc vợ trở lại làng cũ .. Nhưng khi về làng, đứa bé trở bệnh. Lần này thì vợ chồng dứt khoát rời bỏ làng và đến sống nơi làng Công Giáo. Tại đây ông bằng lòng cho vợ và các con theo Đạo Công Giáo nhưng ông thì nhất định không.

Thời gian trôi qua, ông vẫn cương quyết không theo Đạo Công Giáo. Thấy vậy, tôi bảo mấy đứa cháu của ông, khi nào học bài giáo lý ở nhà thì nhớ đọc to tiếng cho ông nghe. Xấu hổ vì không biết các điều các cháu mình biết, ông quyết định xin học giáo lý và gia nhập Giáo Hội Công Giáo.

Một ngày, một bà mẹ Công Giáo dẫn một bà bạn đến và nói với tôi:

- Thưa Cha, đây là bà bạn láng giềng của con. Xin Cha rửa tội cho bà!

Tôi đáp:

- Được, nhưng tôi phải dạy giáo lý cho bà ta trước đã chứ!

Bà đáp:

- Con dạy rồi!

Tôi tròn mắt ngạc nhiên nói:

- Nhưng bà không biết chữ làm sao dạy được?

Bà đáp:

- Cha nói đúng! Con không biết đọc, nhưng bà bạn của con thì biết. Bà ta đọc to tiếng rồi con giải thích cho bà hiểu ý nghĩa của lời bà đọc!

Tôi hỏi tiếp:

- Bà dạy như thế từ mấy năm rồi?

Bà mẹ Công Giáo trả lời:

- Thưa Cha từ 2 năm qua, trong khi chúng con dệt vải.

Tôi bắt đầu đặt vài câu hỏi cho bà kia và quả thật, bà am hiểu tường tận các tín điều căn bản của Đạo Công Giáo.

Sau đó, bà mẹ Công Giáo mù chữ tự ý xin theo một lớp học bình dân để có thể truyền giáo cách đắc lực hơn.

Vào Chúa Nhật Lễ Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU, ông xã trưởng đến thăm tôi. Từ cuối nhà thờ, nhìn lên bàn thờ, ông trông thấy Mặt Nhật có Mình Thánh Chúa đang trưng bày cho giáo dân đến kính viếng thờ lạy. Ông tò mò hỏi tôi:

- Vật gì trắng và tròn ở trên kia vậy Cha?

Tôi trả lời:

- Đó là Mình Thánh Chúa!

Ông nói tiếp:

- Vật mà Cha phân phát cho người ta lúc này phải không? để làm gì vậy?

Tôi giải thích:

- Để giúp chúng ta làm lành lánh dữ!

Ông xã trưởng nói:

- Con cũng vậy. Con muốn rước Mình Thánh Chúa!

Tôi nói:

- Nhưng ông phải lãnh Phép Rửa Tội trước đã.

Ông ta nói ngay:

- Vậy thì Cha rửa tội cho con đi!

Tôi hỏi lại:

- Nhưng ông có tin không?

Ông đáp:

- Con tin tất cả những gì sách Giáo Lý dạy và con còn thuộc lòng các Kinh nữa kìa!

Và đúng như ông nói. Ông đọc kinh thuộc lòng từ đầu đến cuối.

Sau ngày ấy, tôi đến nhà dạy Giáo Lý cho ông và cho cả vợ ông nữa. Rồi các người hàng xóm cũng đến đông đảo chăm chú lắng nghe tôi dạy Giáo Lý. Riêng bà vợ ông xã trưởng thì vô cùng thích thú và ngạc nhiên khi biết rằng, trong Kitô-Giáo, người nam và người nữ cùng có phẩm giá như nhau và có quyền lãnh nhận cùng một Phép Rửa. Bà ta hết sức mừng rỡ và nhanh chóng loan báo Tin Mừng này cho tất cả các bà hàng xóm của bà được biết ..

... Ngay giờ ấy, được Thánh Thần tác động, Đức Chúa GIÊSU hớn hờ vui mừng và nói: "Lạy CHA là Chúa Tể trời đất, Con xin ngợi khen CHA, vì CHA đã giấu kín không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy CHA, vì đó là điều đẹp ý CHA .. CHA Thầy đã giao phó mọi sự cho Thầy. Và không ai biết Người Con là Ai, trừ Chúa CHA. Cũng như không ai biết Chúa CHA là Ai, trừ Người Con, và kẻ mà Người Con muốn mặc khải cho" (Luca 10,21-22).

("Échos de la Rue du Bac", n.193, 3/1985, trang 84-87).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

